

me fra deres arbejdsplads og hen at hente deres børn, inden der bliver lukket, at man sørger for, at butikkerne er åbne, at man sørger for, at folk kan komme i kontakt med offentlige myndigheder efter normal arbejdstid.

Det er jo de ting, som gør, at folk ikke skal stresse rundt. Derfor er det altså et bredere svar, selv om jeg godt ved, at Enhedslisten altid bare mener, at man skal pøse flere penge ud, men i mine øjne virker det altså ikke.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nej, vi mener, vi skal spare penge. Vi skal lade være med at slide folk ned, vi skal lade være med at bruge så mange penge på, at folk bliver syge, på, at folk bliver førtidspensioneret.

Jeg vil lige vende tilbage til det her spørgsmål om årsagerne til stress, for jeg har meget svært ved at se, at det ikke skulle være rigtigt, at vi har et problem, der hedder, at jo mere folk arbejder, og jo hårdere de arbejder, jo større er chancen for, at de får stress og bliver slidt ned.

Det mener jeg er nogenlunde veldokumenteret. Men det bliver altså nu benægtet af fru Charlotte Antonsen, som i stedet for har det svar, at børnehavepædagogerne og de butiksansatte skal arbejde længere eller i hvert fald på flere skæve arbejdstider.

Det mener jeg ikke. Det kan jo ikke være svaret på stress blandt børnehavepædagoger og butiksansatte, at de skal arbejde mere på skæve arbejdstider og eventuelt længere i stedet for det, der burde være løsningen, nemlig at alle folk i virkeligheden kan arbejde mindre, hvis vi fordele arbejdet, som bl.a. Teknologirådet også har anbefalet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er klart, at man jo næppe får stress, hvis man ikke arbejder, det vil jeg da gerne give hr. Jørgen Arbo-Bæhr ret i. Det forudsætter selvfølgelig en vis aktivitet, før man kan nå at blive stresset.

Jeg mener ikke, at det, at man har skæve arbejdstider, som der bliver sagt, at man måske har fri en dag om ugen og så til gengæld arbejder en halv lørdag, i sig selv giver stress. Det er et spørgsmål om, hvordan det øvrige samfund indretter sig, om man kan få det private til at hænge sammen med, at jobbet er forskudt i forhold til, hvad det var i gamle dage.

Jeg tror ikke på, at vi ville være mindre stressede, hvis vi alle sammen, mænd og kvinder, arbejdede fra kl. 8 til kl. 16. Der tror jeg faktisk, at det, at der er nogle, der måske møder lidt fleksibelt, giver nogle større muligheder for, at man ikke får stress. Derfor tror jeg ikke på betonløsningerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Fru Charlotte Antonsen har jo fremført i sin ordførertale, at Venstre og De Konservative har været gode til at skabe fleksible rammer om familierne. Men jeg kunne også godt tænke mig at spørge, om fru Charlotte Antonsen er lige så stolt af den udvikling, der er inden for det offentlige, hvor man jo må sige, at regeringen er ansvarlig for mange hundredtusinde offentligt ansatte. Her viser tal, senest fra dagens aviser, at sygefraværet blandt de offentligt ansatte stiger og stiger.

Jeg kunne helt konkret godt tænke mig at spørge fru Charlotte Antonsen, hvad regeringen har tænkt sig at gøre ved lige præcis det problem, som man jo har et særligt ansvar for som arbejdsgiver, herunder om ordføreren mener, at obligatoriske kurser i forebyggelse af stress og nedslidning, altså lederkurser, kunne bidrage positivt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg mener da, at offentlige ledere skal være opmærksomme på, at det er en del af deres ledelsesansvar, at mennesker ikke bliver stressede. Allerede i dag skal man jo overholde arbejdsmiljøloven, og hvis man så har en offentlig arbejdsplads, hvor der er et stigende problem med stress, ja, så skal man da som leder være særlig opmærksom på det.

Der er jo mange efteruddannelsesmuligheder i dag, også for offentligt ansatte, måske især for offentligt ansatte, og der er det da i mine øjne naturligt, at stress kan være noget af det, man kan komme på efteruddannelse i. Men derfra og så til at pålægge, at alle offentligt ansatte i det ganske rige skal på obligatoriske kurser, synes jeg er lidt vidt at gå.

Jeg tror på, at hvis vi påvirker holdningerne, forsker og lægger resultaterne frem, så er man selvfølgelig også i den offentlige sektor interesseret i, at arbejdstagerne har ordentlige forhold.